

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 16 ianuarie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, declarat de către avocatul Canțer Oleg în numele inculpaților

Vacarenco Igor XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX

și
Țurcan Vasile XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.07.2015 - 16.01.2018;
2. Instanța de apel: 07.02.2018 - 18.04.2018;
3. Instanța de recurs: 27.06.2018 - 08.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 16 ianuarie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Vacarenco Igor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale ceea ce constituie 8 000 lei;

- Țurcan Vasile în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de un an închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa fixată i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 28.01.2013, stabilindu-i lui Țurcan Vasile pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vacarenco Igor, la 03 aprilie 2015, în jurul orei 02.00, acționând de comun acord cu Țurcan Vasile și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, aflându-se într-un loc public și anume, în cafeneaua „Rogveriu”, din str.Alexandru cel Bun, com.Ciorescu, mun.Chișinău, din intenții huliganice, i-au acostat verbal pe Casimov Serghei și Șalaru Sergiu, după care acționând cu un cinism și obrăznicie deosebită, încalcând grosolan ordinea publică, le-au aplicat lovituri cu mâinele și picioarele în diferite părți ale corpului.

Drept urmare, părții vătămate Casimov Serghei, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1970/D din 24.04.2015, i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, caracterizate prin echimoze și edem al țesuturilor moi

subdiacente la nivelul feței și părții vătămate Șalaru Sergiu conform raportului de expertiză medico-legală nr.969/D din 24.04.2015 – vătămări corporale neînsemnate, caracterizate prin echimoze cu edem al țesuturilor moi subdiacente la nivelul feței, echimoză cu excoriații la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul procesului mastoidian pe stânga, excoriații la nivelul gâtului pe stânga.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul O.Canțer în numele inculpaților, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit procedurii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați, pe motiv că infracțiunea nu a fost comisă de către aceștia, indicând că a atras atenția instanței de judecată asupra mai multor deficiențe în activitatea de documentare a cazului, or, organul de urmărire penală nu a făcut niciun efort pentru audierea șoferului care i-a luat pe I.Vacarenco și V.Țurcan de la bar; - organul de urmărire penală nu a stabilit întreg cercul persoanelor care ar fi participat la comiterea infracțiunii, or, în actul de învinuire se face referire și la alte persoane neidentificate; - martorul A.Vasilache fiind audiat în instanța de judecată a oferit exact aceleași declarații pe care le-au dat inculpații, iar instanța nu s-a referit prin niciun cuvânt la aceste declarații; - instanța a respins declarațiile lui I.Vacarenco și V.Țurcan ca fiind date cu scop de apărare pentru că acestea ar fi o poziție de apărare, însă conform legii procesual penale declarațiile inculpaților reprezintă probe, astfel, instanța putea să respingă aceste probe doar printr-un cumul de alte probe care să vină în contradicție cu declarațiile inculpaților; - părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au declarat inițial că persoanele care le-au bătut le-au luat telefoanele și portofelul, pentru ca ulterior să-și dea seama că de fapt ei au lăsat aceste lucruri în local, deci părțile vătămate erau într-o stare avansată de ebrietate; - martorul V.Movilean, care în acea seară nu consumase băuturi alcoolice, în instanță a declarat că nu-și poate aminti fețele persoanelor care au agresat părțile vătămate; - părțile vătămate au declarat că agresorii lor au venit cu mai multe mașini, or, I.Vacarenco și V.Țurcan au fost reținuți lângă o mașină de model Wolkswagen, nici cel de-al doilea martor audiat în ședința de judecată nu a putut recunoaște agresorii în persoana lui I.Vacarenco și V.Țurcan; - instanța trebuia să i-a în considerare și constituția fizică a inculpaților, care sunt cu mult mai firavi decât părțile vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, apelul declarat de avocatul O.Canțer în numele inculpaților a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată de către avocatul O.Canțer în partea vinovăției inculpaților, solicitând achitarea lor, pe motiv că nu ei au săvârșit fapta încriminată.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea probelor acumulate la cauză și corect apreciate, fiind respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că solicitarea avocatului privind achitarea inculpaților, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către aceștia este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, or, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, prin care se atestă vinovăția inculpaților și anume, declarațiile inculpaților, ale părților vătămate

S.Casimov și S.Șalaru, ale martorilor V.Movileanu, A.Vasilache și D.Catan, și actele cauzei - plângerea lui S.Șalaru din 06.04.2015, procesele – verbale de cercetare la fața locului și de constatare a locului faptei din 07.04.2015, înștiințările „903” privind adresarea lui S.Șalaru și S.Casimov pentru asistență medicală, certificatele de vizită nr. 25399 și 25398 din 03.04.2015 pe numele lui S.Șalaru și S.Casimov privind adresarea pentru acordarea asistenței medicale, plângerea lui S.Casimov, rapoartele de constatare medico–legală nr. 1454 și nr. 1456 din 03.04.2015, rapoartele de expertiză medico–legală nr. 970/D și nr. 969/D din 24.04.2015, procesele–verbale de confruntare dintre părțile vătămate S.Casimov și S.Șalaru, și inculpatul I.Vacarenco din 18.05.2015, și dintre partea vătămată S.Casimov și inculpatul V.Țurcan.

Mai mult, instanța de apel a conchis că argumentele avocatului, precum că inculpații nu au comis fapta infracțională, nu corespund adevărului, fiind combătute de întregul sistem de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Cât privește stabilirea și individualizarea pedepselor, instanța de apel a conchis că prima instanță just a individualizat pedepsele în baza art.7, 75 Cod penal, corect a aplicat inculpatului I.Vacarenco pedeapsa sub formă de amendă și inculpatului V.Țurcan pedeapsa sub formă de închisoare, fiind pedepse echitabile și proporționale infracțiunii comise, a ținut cont de gradul de pericol al infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, săvârșită cu intenție directă, de persoana inculpaților, inclusiv de faptul că V.Țurcan anterior a fost condamnat, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora.

5. Împotriva hotărârilor instanțelor de judecată a declarat recurs ordinar avocatul O. Canțer în numele inculpaților care, neindicând niciun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună achitarea inculpaților, pe motiv că infracțiunea imputată nu a fost comisă de către ei, indicând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct. 3 din prezenta decizie, indicând suplimentar că instanța de apel a preluat argumentele primei instanțe fără a se pronunța asupra obiecțiilor formulate în apel; - martorul V.Movilean în ședința de judecată nu a declarat că i-ar fi văzut pe inculpați, relatând că el nu-i cunoaște, iar instanța de apel nu a verificat argumentele apelului și a copiat motivarea primei instanțe.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Colegiul penal examinând recursul reține că avocatul pledează asupra transmiterii cauzei la rejudecare, indicând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, referitor la faptul că lipsesc probe ce ar confirma faptul că inculpații ar fi săvârșit infracțiunea imputată, temei ce se raportează la prevederile pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La acest capitol, Colegiul penal, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocat în numele inculpaților în raport cu apelul declarat și textul deciziei, constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent

fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra vinovăției inculpaților în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat la f.d.39-48 v.2, inclusiv în pct.4 al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea asupra tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în această cauză. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect ca acesta se circumscrie încadrării juridice în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, potrivit căruia inculpații au fost condamnați.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate și anume, declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, ale martorilor și actele cauzei - plângile lui S.Șalaru și S.Casimov, procesele-verbale de cercetare la fața locului și de constatare a locului faptei, înștiințările „903” și certificatele de vizită nr.25399, 25398 din 03.04.2015 privind adresarea lui S.Șalaru și S.Casimov pentru acordarea asistenței medicale, rapoartele de constatare medico-legală nr.1454, 1456 din 03.04.2015 și de expertiză medico-legală nr.970/D, 969/D din 24.04.2015, procesele-verbale de confruntare dintre S.Casimov, S.Șalaru și I.Vacarenco din 18.05.2015 și dintre S.Casimov și V.Țurcan, pe care le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, și anume infracțiunea de *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane.*

Astfel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probatoriului administrat și conform materialelor din dosar și just a conchis asupra menținerii concluziei primei instanțe. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, aceasta fiind legală și întemeiată, cu specificarea motivelor pe care a fost întemeiată soluția adoptată.

Totodată, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recurentului, precum că inculpații nu au săvârșit infracțiunea, din considerentul că vinovăția acestora este dovedită prin probe pertinente și concludente indicate atât în sentință, cât și în decizie, descrise mai sus. Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că părțile vătămate direct au indicat la inculpați, ca fiind persoanele care au aplicat față de ei violență fizică, aceștia fiind cei mai agresivi, inclusiv faptul că inculpații au fost reținuți la fața locului fiind împreună și murdari de sânge.

Prin urmare, din circumstanțele descrise supra se dovedește indubitabil vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii de care au fost recunoscuți vinovați, astfel este corectă situația de fapt stabilită de către instanțele de fond, precum și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpaților, după semnele componenței prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei recurate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul O.Canțer în numele inculpaților, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Oleg în numele inculpaților Vacarenco Igor și Țurcan Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința inculpaților Vacarenco Igor și Țurcan Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu